

DE KRISIS IN DE FRANSE VISSERIJ

BLOKKADE VAN DE HAVENS — BEZETTING VAN OFFICIELE GEBOUWEN — SCHERMUTSELINGEN MET DE ORDEDIENSTEN

De crisis die zich sinds enige tijd latent manifesteerde in de Franse visserij met als eerste moeilijkheid de sinds enkele maanden aangroeiende stocks van de diepvriesprodukten der Franse hoogzeevloot, heeft zich nu uitgebreid tot de ganse visserij met een kleine uitzondering voor de kustvisserij. Deze laatste wordt echter gekonfronteerd met een ander probleem, namelijk die van de niet-meer-houdbare vervuiling van de kustwateren zodat we praktisch mogen zeggen dat het ganse bedrijf in moeilijkheden verkeert!

De traditionele stiefmoederlijke behandeling van de visserijproblemen door de officiële diensten en het uitblijven van adekwate maatregelen, hebben ten slotte de even traditioneel brave visser uit zijn schelp doen kruipen. Men zou zelf geneigd zijn te schrijven „eindelijk”!

OORZAKEN VAN DE KRISIS

We kunnen de oorzaken van de crisis herleiden tot twee wel bepaalde domeinen. Daar is ten eerste de zeer opgelopen kostenuitbating en ten tweede een niet te ontkennen marktkrisis die zich bijzonder in de laatste weken duidelijk manifesteerde.

Wat de uitbatingskosten betreft, hebben we de gevoelige stijging van de brandstofprijzen die meer dan verdubbelde. Als men nu weet dat de brandstof voor een vaartuig één van de richtinggevendende kosten vormt waarop praktisch niet kan bezuinigd worden, en de vaartuigen immer met zwaardere motoren uitgerust moesten worden om nog mee te kunnen, dan komt de nefaste invloed van deze prijsverhoging bijna ondraaglijk aan. Voegen we hier de gevoelige stijging van de herstel- en onderhoudskosten evenals de hervorming in de sociale lasten ten nadele van de rederijen, dan is het begrijpelijk dat bijzondere vangsten en een bijzondere marktkonjonktuur van node zijn om al deze lasten en kosten op te vangen. Was deze marktkonjonktuur tamelijk goed in de laatste maanden van 1974, dan kwamen de rederijen nog niet aan hun trekken vanwege de kleine vangsten die ze binnenbrachten als gevolg van het slechte weder dat al die tijd aanhield. Met het mooie weder stijgen de vangsten en wordt het bedrijf, toch zeker wel verrassend en totaal onverwachts, met een niet te verantwoorden prijsinzinking gekonfronteerd. Deze laatste laat de rederijen geen rendabele uitbating meer toe, zodat velen verkiezen te blijven opliggen.

PROTESTEN

De protesten die vroeger een eerder bescheiden allure aannamen met onder meer het stemmen van motie en adressen gericht aan de overheden waarbij het vooral om een verzoek om tussenkomst in de verhoging van de brandstofprijzen ging, namen met het groeien der moeilijkheden en het uitblijven van overheidssteun, een meer agressief karakter aan. Dit resulteerde in een bezetting van lokalen en in de blokkade van verscheidene havens.

We kregen hiervan een eerste bescheiden uitgave een paar maanden terug vanwege de kustvisserij wegens het uitblijven van overheidsmaatregelen tegen de vervuiling der kustwateren. Toen reeds lieten wij in ons blad opmerken, dat het jammer was dat de ganse visserij niet geamenlijk optreedt voor het afdwingen van een oplossing voor gelijk welk bedrijfsprobleem ook al beperkt het zich tot een bepaalde tak van de visserij, in casu bv. de kustvisserij. We wezen er toen op dat de visser zo individualistisch optreedt, dat de kustvisserij, de middenslagvisserij, de diepzevisserij, enz. de onderlinge eigen specifieke moeilijkheden en problemen van de andere takken niet aantrekken. Dit is zeker een grote fout. Nu echter zijn de moeilijkheden algemeen en treffen het ganse bedrijf, namelijk de buitengewoon gestegen uitbatingskosten en de prijsinzinking. Het eensgezind optreden van praktisch de ganse Franse visserij heeft dan ook heel wat meer weerslag gekregen, zodat men vanwege de regering reeds een eerste toegeving kreeg, namelijk een tussenkomst van een paar honderd miljoen in de gestegen brandstofprijzen en een toezegging vanwege de betrokken ministeriële diensten tot onderhandeling. In een afzonderlijk artikel geven we het verloop van de acties van blokkade en bezetting weer.

DE EISEN VAN DE FRANSE VISSERIJ

Het is duidelijk dat het vooral de prijsinzinking op de afslag is die de vissers en reders het meest treft. Daarom ook zijn de eisen van de visserij voornamelijk hierop gericht.

Men verlangt van de overheid dat ze zich minstens zoveel voor de visserij inzetten als ze dit doen voor de bescherming van de Franse landbouwprodukten, zowel intercommunautair als ten overstaan van de landen buiten de Europese gemeenschap.

De visserij wenst niet langer stiefmoederlijk behandeld te worden. De eisen kan men voornamelijk terugbrengen tot :

- 1) de onmiddellijke sluiting van de grenzen voor de invoer van vis uit landen van buiten de Europese gemeenschap;
- 2) strenge controle op de invoer uit de landen van de Europese gemeenschap en kontingentering van deze invoer;
- 3) een Staatstussenkomst van 1,60 fr. de liter op de brandstof;
- 4) instelling van een nationale marktorganisatie, vergelijkbaar aan deze voor de graangewassen en het vlees.

Wat de eerste eis betreft, sluiting van invoer uit de landen vreemd aan de E.E.G., herinneren we in dit verband de geschillen die de Franse tonijnvissers hadden met de ongebreidelde aanvoer vanwege Spaanse en zelfs Marokkaanse tonijn, waardoor de marktprijs in Frankrijk voor de tonijn een gevoelige daling onderging. Hetzelfde voor de sardijnvisserij met de Spaanse en Portugese concurrentie, en in mindere mate voor de gewone vissoorten.

Met strenge controle op de invoer uit de landen van de Europese gemeenschap, wil men vooral de onderschuiving vermijden van vis van buiten de gemeenschap die langs landen van de gemeenschap om, in Frankrijk binnengevoerd wordt aan hetgen men ter plaatse dumpingsprijzen noemt. Deze vis van buiten de gemeenschap krijgt bij haar doorvoer door een land van de gemeenschap een ticket van het land van doorvoer opgeplakt en daaraan wenst men in Frankrijk een eind gesteld te zien. Ook zou uit de landen van de gemeenschap zelf geen vis meer in onbeperkte mate mogen ingevoerd worden. De vissers menen dat men heel wat bereikt heeft voor de bescherming van de Franse landbouwprodukten door harde onderhandelingen in de gemeenschap en dat men dat evengoed kan voor de visserij.

Wat nu de instelling van een nationale marktorganisatie betreft, verwijst men in dit verband naar de, nochtans te laat genomen opgelegde beperkingsmaatregelen vanwege sommige gewestelijke producentenorganisaties zoals onder meer deze opgelegd door de „F.R.O.M.-Noord” die de aanvoer beperkt heeft tot 125.000 kgr. per vaartuig. Inderdaad laat men opmerken dat, op de markt, de ene vissoort in concurrentie staat met de andere en de rogge de tarwe doet afslaan. Er zou dus een betere marktregeling moeten komen, hetgeen waarop ons blad trouwens reeds maanden terug gewezen heeft als dringende opgave voor de nieuwe Rederscentrale inzake onze eigen marktaanvoer. In de bevoegdheid van de marktorganisatie zou eveneens het vaststellen van een aangepaste bodemprijs moeten liggen, zodanig dat de vis die nog nodig is voor de handel een fatsoenlijke prijs haalt.

De Staatstussenkomst in de prijs van de brandstof is een dringende noodzakelijkheid omdat geen enkel ander bedrijf zo erg getroffen wordt door een verhoging van dit kostend cijfer. In de landbouw, bv. in het serrebedrijf kan men het verbruik verminderen of zelfs uitschakelen bij mooi weder. Voor de verwarming gelden zelfde regelen. In de nijverheid ten lande gebruikt men algemeen de elektrische energie waarvan de prijs stabiel gebleven is, enz.. Alleen in de visserij kan men het gebruik niet verminderen noch aanpassen. Bij het lopen naar en van de vangstplaats, bij het zoeken naar de visscholen, bij het vissen zelf, altijd zuipt de motor de kostbare brandstof ! Deze speciale toestand in de visserij vergt toch speciale tussenkomsten. Het is inderdaad een regel van rechtvaardigheid dat de lasten zoveel mogelijk gelijk verdeeld worden over de gemeenschap. In deze optiek gezien en zonder vooringenomenheid, moeten we de Franse vissers zeker gelijk geven.

Met betrekking tot de marktorganisatie wijzen we er nog op, dat de vissers en rederijen besloten hebben tot een staking van 72 uur deels als protest tegen het uitblijven van overheidsmaatregelen, deels om de lokale markt te ontlasten. Noteren we nog dat verleden week de „F.R.O.M.” te Boulogne op dinsdag 210.000 kgr. vis heeft moeten opvangen die geen koper kreeg op een totaal van 510.000 kgr. (10.000 bennen) aanvoer. De volgende dag werd terug 135.000 kgr. opgevangen en naar de vismeelfabrieken verwezen. Anderzijds bleef de visprijs op zijn laagst zodat het duidelijk werd dat de handel hiervan profiteerde.

„SPROKKEL”